

წიწამურში რომ მოკლეს ილია

წიწამურში რომ მოკლეს ილია,
მაშინ ეპოქა გათავდა დიდი,
ძველი სიმღერა და იდილია.
ფანტასტიური გამოჩნდა ხიდი.

მოჰქონდათ წინათ პასტორალები,
ბალთა მნათობით გადამთოვრება,
როგორ ოხრავენ მათზე ქალები,
რა მშვიდი იყო მათი ცხოვრება.

დრო იყო: ომით აუსახველი.
დღეებს იმედი ესაკიდება.
რა მძლავრად ქუხდა მათი სახელი,
რა დიდი იყო მათი დიდება,

დადგა ცხრაას რვა, ახალი ლანდი,
ჩემთვის სიზმრებში უცნობია ჯერ
ახალი წვიმა, ქარი, “დალანდი”
და მთელი ხანა წიგნის: “Crain aux fleurs.”